

دوتا ۲۸۸	بررسی کتاب مقدس / ۵۴
	رومیان ۳: ۲۱-۳۱
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس، دو معلم، کار بررسی را از رومیان ۳: ۲۱-۳۱ انجام خواهند داد. در رومیان ۳: ۱۹-۲۱ پولس تعلیم خود را با این نتیجهگیری به پایان می‌رساند که هیچک از غیریهودیان یا یهودیان در برابر دیدگان خدا عادل نیستند و اینکه همه در برابر او محکوم می‌باشند. همچنین او نتیجهگیری می‌کند که عادل‌شمردگی نمی‌تواند با نگاه داشتن احکام شریعت یا انجام تشریفات مذهبی بدست آید. در رومیان ۳: ۲۱-۳۱، پولس تعلیم می‌دهد که عادل‌شمردگی چگونه بدست می‌آید.

(S) قدم اول. بخوانید:

با هم رومیان ۳: ۲۱-۳۱ را بخوانیم. اگر دو نفر یا بیشتر هستید، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا تمام متن خوانده شود. به‌خاطر کمبود وقت، لطفاً رومیان ۳: ۲۱-۳۱ را بعداً بخوانید.

(T) قدم دوم. کشف کنید:

برخی حقایق مهم را از رومیان ۳: ۲۱-۳۱ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می‌کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. پس از چند دقیقه، به نوبت، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۳: ۲۱-۲۶ این است که "پولس چگونه ماهیت، اساس و هدف از عادل‌شمردگی را توضیح می‌دهد". در آیات ۲۱-۲۴، پولس درباره "ماهیت عادل‌شمردگی از طریق ایمان" توضیح می‌دهد. عادل‌شمردگی ایمانداران، بر اساس عدالت خدا است و نه عدالت انسانی. از آنجایی که این هدیه‌ای مجانی است که بر اثر لطف خدا ارزانی شده است، انسان نمی‌تواند آن را به دست بیاورد، با آن را بخرد، بلکه تنها می‌تواند از طریق ایمان آن را دریافت کند. در آیات ۲۴-۲۵، پولس درباره "اساس عادل‌شمردگی از طریق ایمان" توضیح می‌دهد. عادل‌شمردگی با بهای بسیار گرانی بدست آمد. خدا عیسی مسیح را بعنوان بهای فدیة بخشید، فدیة‌ای که ما را از بندگی و اسارت گناه رها می‌سازد. او عیسی مسیح را بعنوان قربانی کفاره کننده به ما بخشید، کفاره‌ای که ما را از غضب خدا می‌رهاند. در آیه ۲۶، پولس درباره "هدف از عادل‌شمردگی از طریق ایمان" توضیح می‌دهد. مرگ عیسی مسیح ثابت می‌کند که خدا کاملاً عادل و منصف است، زیرا او گناه را بدون کیفر باقی نگذاشت.

(T) یک حقیقت مهم برای من در رومیان ۳: ۲۷-۳۱ این است که "پولس چگونه نتایج عادل‌شمردگی را توضیح می‌دهد". در آیات ۲۷-۳۱، پولس درباره "سه نتیجه مهم عادل‌شمردگی از طریق ایمان" توضیح می‌دهد.

یک - عادل‌شمردگی از طریق ایمان، جایی برای فخر و خودستایی انسان باقی نمی‌گذارد.

دو - عادل‌شمردگی از طریق ایمان، بیانگر این است که خدا در ذات واقعی خود، بعنوان خدای تمام انسانها، و خدایی است که شیوه‌ای یکسان را برای عادل شمردن همه انسانها به‌کار می‌گیرد.

سه - عادل‌شمردگی از طریق ایمان، احکام اخلاقی خدا را کنار نمی‌گذارد. هر چند انسانها از طریق اعمال شریعت یا تشریفات مذهبی نیست که عادل شمرده می‌شوند، اما از احکام خدا آزاد نیستند. حکم خدا بعنوان این دستور که مسیحیان باید مطیع باشند، چنانکه بعدها پولس در رومیان ۷: ۷-۱۳ و ۸: ۱۰-۱۳ تعلیم می‌دهد، در اینجا تأیید می‌شود.

(S) قدم سوم. سؤال کنید:

بیاید تمام حقایق موجود را در رومیان ۳: ۲۱-۳۱ درک کنیم و سؤالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بکنید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. سپس راجع به سؤالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیاید.

اولین سؤال (۳: ۲۱) "معنی کلمه «شریعت» در رومیان فصل ۳ چیست؟"

(T) پولس تعلیم می‌دهد که عدالت خدا بدون انجام اعمال شریعت تأمین می‌شود، با اینحال شریعت بر این عدالت شهادت می‌دهد. اینجا نمونه روشنی است از اینکه پولس چگونه یکی از معانی شریعت را به معنی دیگری تغییر می‌دهد. اگر در رساله رومیان معانی متفاوت کلمه "شریعت" بطور واضح مشخص نشود، فهم این رساله میسر نخواهد بود. شریعت در يك معنا، در نقطه مقابل عادل‌شمردگی از سوی خدا مطرح می‌شود، و در معنایی دیگر، عادل‌شمردگی از سوی خدا را اعلام می‌دارد.

یک - "شریعت، شرط لازم یا حکم عادلانه خدا است". از آنجا که خدای کتاب مقدس بطور صددرصد قدوس و عادل است، شریعت، خواسته مقدس و عادلانه خدا است برای اینکه تمام انسانها بطور صددرصد مقدس و درستکار باشند، و اینکه همه گناهان باید صددرصد مجازات یابند. این خواسته بصورت احکام، اقتضاها و داوریه‌ها در سراسر کتاب مقدس بیان شده است. شرط لازم برای عادل‌شمردگی و تقدیس یافتن، اطاعت کامل و بی‌کم‌وکاست از این احکام است. شریعت خدا بعنوان

اقتضاها یا احکام عادلانه خدا، در ده فرمان خلاصه شده است. آیه ۲۱ همان مطلب آیه ۲۰ را می‌فرماید. اعمال شریعت یا همان انجام تشریفات مذهبی، به هیچ‌وجه به عادل‌شمردگی کسی کمک "نمی‌کند" و "نخواهد کرد"، به این دلیل ساده که هیچکس نیست که "بتواند" بی‌کم‌وکاست از شریعت اطاعت کند. عدالت خدا که "می‌تواند" ایمانداران به عیسی مسیح را عادل گرداند و این کار را قطعاً "انجام خواهد داد"، آن عدالتی است که بطور کامل مستقل از اعمال شریعت می‌باشد، شریعتی که در قالب احکام خدا آمده است.

دو - "شریعت همان عهدعتیق است". شریعت بعنوان کل عهدعتیق، بر همین عدالت خدا که مستقل از اعمال شریعت است، شهادت می‌دهد. برای مثال، در پیدایش ۱۵: ۶، حکم عهدعتیق می‌فرماید: "ابرام به خداوند اعتماد کرد و به همین سبب خداوند از او خوشنود شده، او را پذیرفت".

سه - "شریعت همچنین می‌تواند اصل یا نظام یا روش یا ترتیب امور باشد". شریعت، در آیه ۲۷ همین معنا را دارد.

دومین سؤال (۳: ۲۱-۲۴) "ماهیت عادل‌شمردگی یا نجات چیست؟"

(S) یک - "عادل‌شمردگی، عدالت خدا است، و نه عدالت انسان". برخی عدالت خدا را آن عدالتی می‌پندارند "از سوی خدا می‌آید". عده‌ای دیگر، آن را عدالتی می‌دانند که "از سوی خدا تأیید شده است". و نیز عده‌ای دیگر، آن را عدالتی می‌دانند که "در خدا فراهم است" پس او قادر به عادل گرداندن انسان است.

با وجود این، چارچوب متن بخوبی روشن می‌سازد که عدالت چیزی کمتر از "ذات خدا و آنچه که به خدا تعلق دارد" نیست.

عدالت خدا در تضاد با بی‌عدالتی همه انسانها قرار می‌گیرد. "زیرا همه گناه کرده‌اند و هیچکس به آن کمال مطلوب و پرجلالی که خدا انتظار دارد، نرسیده است". حتی یک نفر هم نیست که صاحب جلال خدا، یعنی قدوسیت، عدالت، امانت یا محبت او باشد. همگی انسانها موقعبت کامل و بی‌نقص خود را از دست داده‌اند. آنها ویژگیهای پرجلال الهی و متعاقب آن، رضایت او را از دست داده‌اند (۳: ۲۲-۲۳).

در ضمن، عدالت خدا در تضاد با عدالت انسانی است. حتی کاملترین عدالت انسانی که بر اثر نگاه داشتن شریعت باشد، هرگز برای فرونشاندن غضب عادلانه خدا از وضعیتی که بر اثر گناهان انسان پدید آمده، کفایت نمی‌کند، و نیز برای رسیدن به معیار کامل و بی‌نقص خدا برای رفتار انسان نیز کفایت نمی‌کند. بنابراین، "عدالت خدا، هم با بی‌عدالتی و هم عدالت انسان، در تضاد مطلق قرار دارد".

عدالت خدا هرگز بدست انسانها فراهم نمی‌شود، بلکه تنها به خدا تعلق دارد. خدا تنها 'بانی' عدالت است. 'صاحب' عدالت و تنها 'بخشنده' عدالت است.

دو - "عادل‌شمردگی در انجیل معرفی شده است". عهدعتیق قبلاً بر عدالت خدا شهادت داده بود. اما اینک در زمان حاضر، عدالت خدا در انجیل روشن شده است و اکنون از طریق موعظه انجیل هر چه بیشتر روشن می‌گردد (آیه ۲۱).

سه - "عادل‌شمردگی، تنها از طریق ایمان پذیرفته می‌شود". عدالت خدا، مانند عدالت انسان نیست، بنابراین برای دستیابی به این عدالت، انسان باید آن را از طریق ایمان، از خدا "دریافت" کند. او قادر نیست آن را بدست بیاورد یا آن را از خدا بخرد. او تنها می‌تواند آن را از خدا دریافت کند. او آن را با ایمان آوردن به عیسی مسیح دریافت می‌کند. در متن اصلی یونانی، بطور واضح بیان می‌شود که، ایمان نوعی عمل نیک "نیست"، و همین "زمینه یا دلیل" عادل شمردن خدا محسوب می‌شود. ایمان چیزی نیست جز "وسيله‌ای" که ایماندار به عیسی مسیح، از طریق آن، عدالت خدا را دریافت می‌کند.

در ضمن ایمانی که باعث عادل‌شمردگی می‌شود، نوعی از ایمان با مفهوم کلی مذهبی نیست، بلکه نوعی از "ایمان" بسیار خاص "به شخص عیسی مسیح" است. عدالت خدا تنها از طریق ایمان دریافت می‌شود و صرف‌نظر از نژاد، فرهنگ یا درجه ایمان، به هر کسی که به عیسی مسیح ایمان بیاورد، عطا می‌گردد می‌شود (۳: ۲۲). تفاوتی بین یهودی و غیر یهودی نیست. طریق نجات برای همه انسانها یکسان است، زیرا تفاوتی در وضعیت انحطاط روحانی و اخلاقی آنها وجود ندارد و همچنین در طریقی که باید نجات یابند نیز فرقی وجود ندارد.

چهار - "عادل‌شمردگی"، هدیه مجانی خدا است که از روی فیض بخشیده شده است. این مهمترین تعلیم پولس درباره عادل‌شمردگی است. "چیزی در انسانها یا اعمال انسانها وجود ندارد" که خدا را به عمل وادار کند، یا او را ناگزیر سازد تا انسانها را عادل گرداند. پیام عالی انجیل این است که عمل خدا در اعطای فیض مجانی و مطلق خود، کاملاً بر اساس "وجود خود خدا و عمل خود او" تعیین می‌شود (۳: ۲۴). با وجود این، تأکید بر فیض مجانی و مطلق خدا باعث نمی‌شود که آن واسطی که این فیض از طریق آن قابل اجرا است، نادیده گرفته شود. 'واسط' فیض خدا، شخص عیسی مسیح و کار کامل شده او بر روی صلیب جهت نجات است.

سومین سؤال (۳: ۲۴-۲۵) "اساس عادل‌شمردگی یا نجات چیست؟"

(T) اساس عادل‌شمردگی یا نجات، همانا فیض خدا است که از طریق مرگ مسیح بر روی صلیب متجلی شده است. فیض خدا ابتدا "فیضی ارزان" نیست که بدون هیچ قیمتی در میان انسانها تقسیم شده باشد. فیض خدا، "فیضی است بسیار گران‌قیمت"، که به گرانترین قیمت ممکن، یعنی زندگی پسر او، عیسی مسیح به انسانها عطا شده است. مرگ عیسی مسیح بر روی صلیب، بطریقی بی‌همتا، بر خصوصیت پرفیض عمل خدا می‌افزاید. محبت خدا، عدالت خدا را باطل نمی‌سازد، بلکه باعث تحقق اقتضای عدالت خدا می‌شود. بنابراین، خدا می‌تواند بدون کنار نهادن عدالت خود، محبت و فیض خود را نشان بدهد.

یک - "اساس عادل‌شمردگی، آن فدیهای است که از طریق عیسی مسیح فراهم شد." "فدیه" به معنای "خریدن آزادی، یا رها ساختن از طریق پرداخت بهایی" است. مسیح آزادی ما را خرید، یعنی او با پرداختن بهای گناه بوسیله مرگ خود بر روی صلیب، ما را از اسارت و بندگی گناه آزاد کرد (مرقس ۱۰: ۴۵ و افسسیان ۱: ۷). مسیح فقط در حکم شخصی نیست که رهایی ما را مهیا کرده باشد، بلکه او تجسم این رهایی است. او رهاننده است. هرگاه انسانی به مسیح ایمان بیاورد، عملاً رهایی می‌یابد؛ یعنی از اسارت یا بندگی گناه آزاد می‌شود. عیسی مسیح، واسطه این رهایی است. فیض خدا باعث شد که بهای آزادی در عیسی مسیح مهیا شود. "عادل‌شمردگی از طریق فیض خدا" یعنی اینکه "عادل‌شمردگی برای انسان مجانی است". انسان بهایی برای آن نپرداخت. در مقابل، "عادل‌شمردگی از طریق فدیة مسیح" به این معنی است که "عادل‌شمردگی برای خدا گران تمام شد" - برای خدا این به گرانترین قیمت ممکن تمام شد.

دو - "اساس عادل‌شمردگی، قربانی کفاره کننده عیسی مسیح است". همچنین فیض خدا در عیسی مسیح قربانی کفاره‌کننده را مهیا کرد. معنی "قربانی کفاره‌کننده" این است که عیسی مسیح همانی بود که خشم مقدس و عادلانه خدا را نسبت به گناه فرو نشاند یا آرام کرد، و غضب خدا را کنار نهاد و گناهان ما را برداشت.

عبارت "از طریق خون مسیح" دربردارنده این تعلیم نیست که قدرتی جادویی در ماده خون باشد، بلکه همیشه به قربانی کفاره کننده مسیح بوسیله مرگ او بر روی صلیب اشاره می‌کند. ترجمه روشنتر آیه ۲۵ اینگونه است: "خدا با ریختن خون مسیح، او را بعنوان قربانی کفاره کننده اهداء کرد، و این از طریق ایمان قابل اجرا می‌شود" (۲۴-۲۵). آیه ۲۵ می‌فرماید که خدا مسیح را بعنوان قربانی کفاره کننده "ارائه داد". معنی آن می‌تواند این باشد که از ازل "خدا نقشه کشید، قصد کرد یا چنین طراحی کرد" تا مسیح از طریق قربانی کفاره‌کننده خود، نجات‌دهنده باشد (افسسیان ۱: ۹ و ۱۱). یا می‌تواند به این معنا باشد که "خدا مسیح را بجای خود، بعنوان قربانی کفاره به همه نشان داد یا عرضه کرد. در هر دو صورت، مقصود یکی است، یعنی "خدای پدر، خود مهیاکننده فدیة است". این تحریف حقیقت خواهد بود اگر بگوییم لطف خدا لازم بود توسط میانجیگری مسیح جلب شود. "عدالت خدا و رحمت او بطور کامل بر صلیب با هم سازگار شده‌اند". از آنجایی که خدا قدوس و عادل است، باید گناه را مجازات کند، و از آنجایی که خدا پر از محبت و رحیم است، او خود طریق مجازات گناه و نجات انسانها را مهیا کرد.

چهارمین سؤال (۱۳: ۲۶) "هدف، از عادل‌شمردگی یا نجات چیست؟"

(S) هدف از عادل‌شمردگی این است تا عدالت کامل خدا نشان داده شود. هدف آن است تا شخصیت بی‌نقص خدا را نشان بدهد. در آیه ۲۶، عدالت خدا به معنای عدلی است که در ذات خدا وجود دارد، آن عدالت ذاتی که هیچ چیز نمی‌تواند آن را خدشه‌دار سازد و باید با عادل گرداندن گناهکاران به اثبات برسد.

یک - "عادل‌شمردگی قبل از مرگ عیسی مسیح". قبل از مرگ مسیح، و در دوران عهدعتیق، انسانها می‌توانستند استدلال کنند که خدا غیرمنصف است، زیرا بر اساس اعمال ۱۴: ۱۶، او اجازه داد که همه قومها به راه خویش بروند، و بر اساس اعمال ۱۷: ۳۰، او از جهل و نادانی آنان نسبت به وجود و اراده خود گذشت کرد. در دوره عهدعتیق، خدا با رد شدن از کنار گناهان، گذشت خود را نشان داد. او انسانها را بر اساس شرارت و جهلی که سزاوارش بودند مجازات نکرد. و او انسانهایی را که به او ایمان داشتند بدون مجازات کردن گناهانشان عادل شمرد (پیدایش ۱۵: ۶ و مزمور ۳۲: ۱-۲). با وجود این، "گذشت" خدا در طی عهدعتیق نباید بعنوان "بی‌تفاوتی" او نسبت به گناه محسوب شود. "تعلیق مجازات" از سوی خدا نباید بعنوان "بخشوده شدن گناه" قلمداد شود.

دو - "عادل‌شمردگی پس از مرگ عیسی مسیح". بالاخره پس از مهیا کردن بهای آزادی و قربانی کفاره‌کننده در شخص عیسی مسیح، خدا گناهان انسانهایی را که در طی دوره عهدجدید عادل شمرده شده بودند، مجازات کرد. پس از مرگ عیسی مسیح بر روی صلیب، هیچ انسانهایی را که در طی دوره عهدجدید عادل شمرده شده بودند، مجازات کرد. پس از مرگ عیسی مسیح بر روی صلیب، هیچ کس نمی‌تواند ادعا کند که خدا غیر عادل است. مرگ عیسی مسیح بر روی صلیب اساس عادل‌شمردگی در هر دو عهدعتیق و عهدجدید می‌باشد. مرگ عیسی مسیح ثابت می‌کند که خدا با امتناع از مجازات گناهانی که ایمانداران قبل از آمدن مسیح مرتکب شده بودند، کاملاً عادل بوده است. و نیز ثابت می‌کند که خدا با امتناع از مجازات گناهانی که ایمانداران عصر حاضر مرتکب می‌شوند، همچنان کاملاً عادل است. امتیازاتی که بهای آزادی و قربانی کفاره‌کننده توسط عیسی مسیح بر روی صلیب فراهم کرد، از نظر زمانی هم "به سمت گذشته" و تا زمان خلقت قابل اعمال است، و هم "رو به آینده" و در تمام اعصار تا بازگشت مسیح قابل اعمال خواهد بود. مرگ و قیام عیسی مسیح، محور کارهای خدا در تاریخ این عالم است. خدا ایمانداران را بر اساس شخصیت یا اعمال نیکشان عادل نمی‌گرداند، بلکه بر اساس کاری که خود از طریق مسیح انجام داد. و نیز اینطور نیست که آنها بوسیله عمل خدا که با قدرت مطلق خود اقتضاها و الزامات را شریعت کنار نهاده، عادل شده باشند. بلکه آنها توسط کار تکمیل شده نجات مسیح عادل می‌گردند که جای ایشان را گرفت، طوری که اقتضای عادلانه خدا، بطور بی‌کم‌وکاست تحقق یافته است. تنها این طریق عادل‌شمردگی یا نجات می‌تواند انصاف و عدالت خدا را با محبت و رحمتی که او نسبت به گناهکاران نشان می‌دهد، سازگار سازد.

پنجمین سؤال (۳: ۲۷-۳۱) "نتایج عادل‌شمردگی یا نجات چیست؟"

(T) یک - "عادل‌شمردگی از طریق ایمان، با از میان برداشتن هر نوع زمینه برای فخرفروشی، باعث فروتنی انسان می‌گردد" (۲۷-۲۸). "شریعت ایمان" هر نوع فرصت فخرفروشی را از انسان می‌گیرد. در اینجا کلمه "شریعت" به معنای "اصول، نظام، شیوه یا نظم امور" است. در اینجا دو نکته در تضاد با یکدیگر قرار می‌گیرند و هر یک دیگری را دفع می‌کند.

نظامی که در آن شریعت، طریق عادل‌شمردگی است، آن نظامی را که در آن، ایمان طریق عادل‌شمردگی است، دفع می‌کند. عادل‌شمردگی از طریق اعمال، بر اساس وجود انسان و اعمال او عمل می‌کند، در صورتی که عادل‌شمردگی از طریق ایمان بر اساس وجود خدا و عمل او است که انجام می‌پذیرد. انسان با اعمال شریعت به خود آفرین می‌گوید، در حالیکه انسان با ایمان آوردن به عیسی مسیح، به خود پشت می‌کند. انسان با اعمال شریعت یا انجام تشریفات مذهبی درباره دستاوردهای خود فخر می‌فروشد، در حالیکه با ایمان، انسان جلال خود را در کار تمام شده نجاتی می‌یابد که عیسی مسیح مهیا کرده است. بنابراین آیه ۲۸ می‌فرماید که انسان "تنها از طریق ایمان" عادل می‌گردد.

دو - "عادل‌شمردگی از طریق ایمان، خدا را در شخصیت واقعی خود، بعنوان خدای تمام انسانهای روی زمین نشان می‌دهد" (۲۹-۳۰). تنبیه ۶: ۴ نشان می‌دهد که اولین چیزی که یهودیان به آن معتقد بودند، این بود که تنها يك خدا وجود دارد. و اگر تنها يك خدا وجود داشته باشد، بنابراین او باید هم خدای یهودیان باشد و هم خدای غیریهودیان. و اگر او خدای تمام انسانها باشد، بنابراین تنها يك طریق برای عادل گرداندن انسانها می‌تواند وجود داشته باشد. این طریق همانا طریق ایمان است. او یهودیان را "توسط ایمان"، و غیریهودیان را "از طریق ایمان" عادل خواهد شمرد. مقصود از بکارگیری زمان آینده، اشاره به روز داوری نهایی نیست، بلکه اشاره‌ای است به هر مورد از عادل‌شمردگی که اینک و در زمان آینده پیش خواهد آمد. بین دو اصطلاح "توسط ایمان" و "از طریق ایمان"، تفاوتی بین وجود ندارد، زیرا پولس بدون در نظر گرفتن هیچ تمایزی از این کلمات برای نشان دادن مطلبی مشابه استفاده می‌کند.

سه - "عادل‌شمردگی توسط ایمان، شریعت را تأیید می‌کند" (۳۱). در آیه ۳۱ کلمه "شریعت" اشاره‌ای است به "حکم آمرانه خدا که همه انسانها لازم است از آن اطاعت کنند". در فصل ۳، آیه ۲۰ پولس می‌فرماید: "با اجرای شریعت، کسی هرگز نمی‌تواند رضایت خدا را حاصل کند". در آیه ۲۱ او فرمود: "ما تابحال سعی می‌کردیم با اجرای مقررات و تشریفات مذهبی به این نجات و رستگاری دست یابیم و در حضور خدا پاک و بی‌گناه شمرده شویم. اما در این راه نوین، دیگر چنین نیست". در آیه ۲۷ پولس می‌فرماید: "نجات، نه از کارهای نیک ما و انجام تشریفات مذهبی، بلکه از کارهایی که عیسی مسیح برای ما انجام داد و از ایمانی که ما به او داریم، بدست می‌آید". و در آیه ۲۸ او فرمود: "ما بوسیله ایمان به عیسی مسیح نجات پیدا می‌کنیم و در حضور خدا بی‌گناه به حساب می‌آییم، نه بسبب کارهای خوب خود یا انجام تشریفات مذهبی".

سؤال اجتناب‌ناپذیری که پیش می‌آید این است: "پس تکلیف شریعت چیست؟ آیا وجود شریعت، به معنای احکام خدا که اطاعت از آن بر همه انسانها واجب است، دیگر بیهوده است؟" پولس با تأکید پاسخ می‌دهد "نه". پولس در انتظار مطرح شدن این سؤال بود و پاسخ آن را بدون هیچ توضیح دیگر ارائه می‌دهد. مسیحیان با ایمان خود، باعث ابطال شریعت نمی‌شوند. بلکه آنها بر ارزش شریعت می‌افزایند. استدلال کامل پولس درباره کارکرد شریعت بعدها در رومیان ۷: ۷-۱۳ و ۸: ۱۰-۱۳ آمده است.

(S) قدمهای چهارم و پنجم. کاربرد و دعا

پس از تبادل نظر با یکدیگر و تهیه فهرستی از "کاربردهای امکان پذیر"، به این فکر کنید که خدا می‌خواهد کدامیک از کاربردهای امکان پذیر را به "کاربردهای شخصی" برای خودتان تبدیل کنید. سپس به نوبت، در مورد یک حقیقت که خدا از رومیان ۱: ۱-۱۷ به شما آموخته است، دعا کنید.

رومیان ۳: ۲۴ می‌فرماید که ما بطورمجانی توسط فیض خدا عادل گشته‌ایم. می‌خواهم به یاد داشته باشم که از يك سو، بدون پرداختن چیزی، عادل شده‌ام. اما از سویی دیگر، به قیمت بسیار گرانی که خدا پرداخته است، عادل گشته‌ام. او یگانه پسر خود را بعنوان بهای آزادی و قربانی کفاره بجای من داد.

(T) رومیان ۳: ۲۷ می‌فرماید که طریق ایمان در مسیح، طریق اعمال انسانی را از میان بر می‌دارد و بنابراین دیگر هیچکس، به هیچ طریق نمی‌تواند به دستاوردهای شخصی خود فخر کند. اول قرن‌تیاں ۱: ۳۰-۳۱ می‌فرماید که فخر من تنها می‌تواند در مسیح باشد که عدالت، قدوسیت و نجات من شد. مایلم فخر من تنها در مسیح و کار نجات‌بخشی باشد که او برای من انجام داد.

(S) تکلیف برای هفته آینده

اول. در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتاب مقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش "پنج قدم" بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۴ آیات ۱ تا ۱۶، آماده کنید.

دوم. کتابهای دستورعمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم....

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.